Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

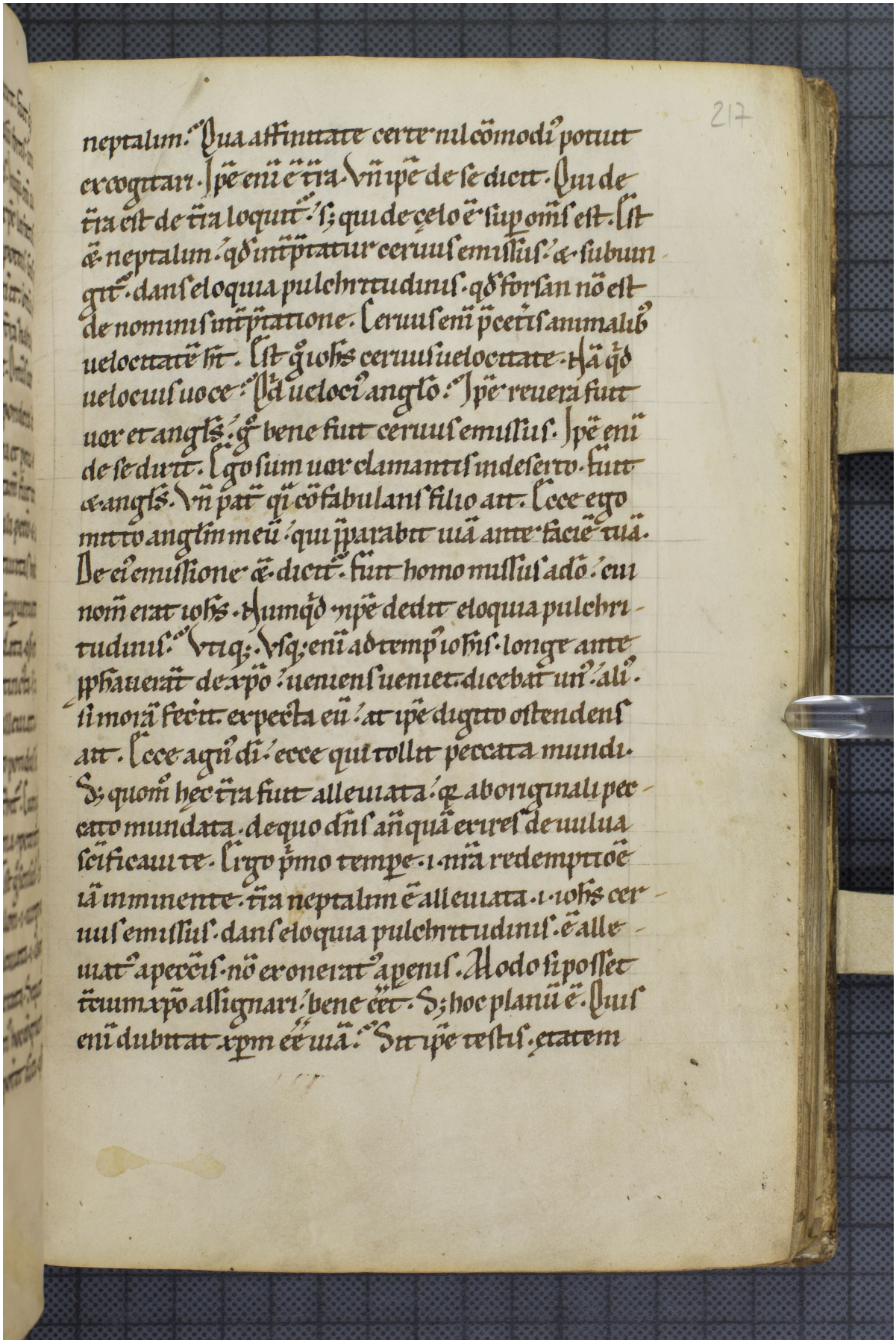

217

neptalim. Qua affinitate certe nulcomodi potuit
excogitari. Ipse enim est tria. Vnde ipse de se dicit. Qui de
tria est de tria loquitur. Si; qui de celo est sup omnes est. Ist
est neptalim. qd interpretatur ceruus emissus. et subiungit. dans eloquia pulchritudinis. qd forsan non est
de nominis interpretatione. Ceruus enim pcetis animalibus
uelocitate sit. Ist quoque ceruus uelocitate. Ha qd
uelocius uoce. Sed uelocius anglo. Ipse reuera fuit
uox et anglus. et bene fuit ceruus emissus. Ipse enim
de se dixit. Ego sum uox clamantis in deserto. fuit
et anglus. Vnde pater qui cofabulans filio ait. Ecce ego
mitto anglum meum. qui preparabit uiam ante faciem tuam.
De ei emissione et dicit. fuit homo missus a do. cui
nomen erat iohes. Humqd ipse dedit eloquia pulchritudinis. Vtiq; Vsq; enim ad temp iohis. longe ante
phaueratur de xpo. uenient uenient. dicebat uni. alii.
si moram fecit. expecta eum. at ipse digito ostendens
ait. Ecce agnus di. ecce qui tollit peccata mundi.
Si; quomodo hec tria fuit alleuiata. et aboriginali pec-
cato mundata. de quo dnis annquam eruresce uulua
scificauit te. Ergo primo tempe. i. mra redemptoe
iam imminente. tria neptalim est alleuiata. i. iohes cer-
uus emissus. dans eloquia pulchritudinis. et alle-
uiat a peccis. non exonerat a penis. Modo si posset
tcum xpo assignari. bene esset. Si; hoc planum est. Quis
enim dubitat xpm esse uiam. Sit ipse testis. etatem